

در

امور دام و آبیان شماره ۸۰ پاییز ۱۳۸۷

پژوهش‌ساززندگ

مطالعه هیستوپاتولوژیک آلودگی *Pneumocystis carinii* در ریه رت های با ایمنی سرکوب شده

• عبدالحسین دلیمی اصل

استاد گروه انگل شناسی پزشکی دانشگاه تربیت مدرس

• پروانه صیفوری

آسیب شناس، سازمان دامپزشکی کشور

• حسن مروتی

کارشناس ارشد بخش کنترل کیفی، موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی، کرج

تاریخ دریافت: تیرماه ۱۳۸۶ تاریخ پذیرش: آبان ماه ۱۳۸۶

Email: dalimi4@yahoo.com

چکیده

Pneumocystis jirovecii (*Pneumocystis carinii*) عامل عفونی فرصت طلبی است که در آلودگی های انسان و حیوانات یافت می شود. *Pneumocystis carinii* یکی از مهمترین عوامل پنومونی در بیماران دارای نقص سیستم ایمنی است. در این مطالعه که برای تعیین نقش *Pneumocystis carinii* در ایجاد پنومونی در ریه رت های که دچار سرکوب ایمنی بودند طراحی گردیده بود ابتدا به کمک داروی متیل پردنیزولون از روش سرکوب سیستم ایمنی برای تولید *Pneumocystis carinii* در رت استفاده شد. سپس رت ها را کشته و برای اطمینان از صحت آلودگی، یک گسترش فشاری (Impression smear) از نمونه بر روی لام تهیه کرده، سپس لام های حاوی گسترش فشاری با دو روش رنگ آمیزی گیمسا و رنگ آمیزی گوموری متنامین نقره (GMS) رنگ آمیزی و مورد بررسی قرار گرفتند. از بافت ریه نیز نمونه آسیب شناسی تهیه و پس از رنگ آمیزی با روش های هماتوکسیلین وائوزین (H&E)، گیمسا و گوموری متنامین نقره (GMS) مورد مطالعه قرار گرفتند. طبق نتایج حاصله، ریه رت ها بزرگ و سنگین با قوام سفت بوده است. در بررسی هیستوپاتولوژی بافت ها، وجود کیست انگل در دیواره آلودگی ها و وجود ترشحات ائوزینوفیلی همراه با کف در آلودگی های لانه زنبوری کاملاً مشهود بود. دیواره آلودگی ها ضخیم شده و یک التهاب بینابینی واضح با نفوذ سلول های آماسی با غالبیت پلاسماسل، پر خونی و ادم بینابینی به ویژه در بافت همبند بین لوبولی قابل مشاهده بود. در ارتباط با مشاهده انگل در گسترش و بافت ریه، روش رنگ آمیزی گوموری متنامین نقره از روش های دیگر بسیار مناسب تر بوده است.

کلمات کلیدی: *Pneumocystis carinii*، رت، هیستوپاتولوژی، پنومونی بینابینی پلاسماسلی.

Pajouhesh & Sazandegi No 80 pp: 143 - 148

Histopathology of *Pneumocystis carinii* in the lung of immunodeficient rats

By: Dalimi, A. Parasitology Dept., Medical Sciences Faculty, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran. Seyfoori, P. Iranian Veterinary Organisation and Morovati H. Razi Vaccine and Serum Research Institute, Karaj, Iran.

Pneumocystis carinii or *P.jiroveci* is an opportunistic agent living in human and animal lungs. *P.carinii* was found to be an important pathogen causing pneumocytosis in immunosuppressed hosts. In the present work, immune system of rats (*Sprague dawley*) was suppressed by methyl prednisolone firstly. Then the infected rats were killed and impression smear was prepared from their lungs. The smears were stained by geimsa and Gomori's methenamine silver (GMS) methods. In addition, the infected lungs were cut and tissue sections were prepared for histological study. The tissue sections were stained by H&E, geimsa and Gomori's methenamine silver methods. Results indicated that, the infected lungs were found enlarged and heavy with a firm rubbery consistency. The principal finding on examination of lung section is the presence of the parasite cysts attached to the alveolar septa and hyaline foamy granular eosinophilic exudate in the honeycomb from alveoli. The alveolar septa are thickened and there is typically interstitial inflammation with proliferation of plasma cells, congestion and intra-lobolary edema in connective tissue. For detection of *P.carinii* organisms either in smear or in tissue section, the GMS staining was found more convenient.

Key words: *Pneumocystis carinii*, Histopathology, Rats, Plasma cell interstitial pneumonia

مقدمه

Pneumocystis carinii یا *Pneumocystis jiroveci* عامل عفونی فرصت طلبی است که در گذشته به عنوان تک یاخته و امروزه براساس مطالعات انجام شده بر روی اسیدنوکلئیک آن (RNA) و آنالیزهای بیوشیمیایی آن، جایگاهی در میان قارچ ها یافته است. (۱، ۴، ۵) این عامل در آلوتل های انسان و حیوانات، تحت شرایط خاص موجب اختلال عملکرد دستگاه تنفس و پنومونی پنوموسیستی در انسان، سگ و اسب و خوک و بز و موش و رت و میمون می گردد. ارگانسیم در ریه بسیاری از حیوانات بدون هیچ گونه علامت بالینی مشاهده می شود ولی بیماری ناشی از آن در میزبانانی که از نقص و یا اختلال سیستم ایمنی رنج می برند مشاهده می گردد (۴-۱) این ارگانسیم حداقل ۲ مرحله تروفوزوئیت و کیست داشته که در آلوتل های ریوی مشاهده شده اند و در شرایط خاص در سایر بافت ها نیز دیده می شوند. تروفوزوئیتها اجرام آمیبی شکل با قطر ۵-۱ میکرومتر با هسته ای کوچک و سیتوپلاسمی ظریف و کیستها نیز با دیواره ضخیم به قطر ۸-۴ میکرومتر که ۸ اسپوروزوئیت یا اجسام داخل کیستی با اشکال هلالی و یا فنجاننی مشاهده می شوند (۲، ۳).

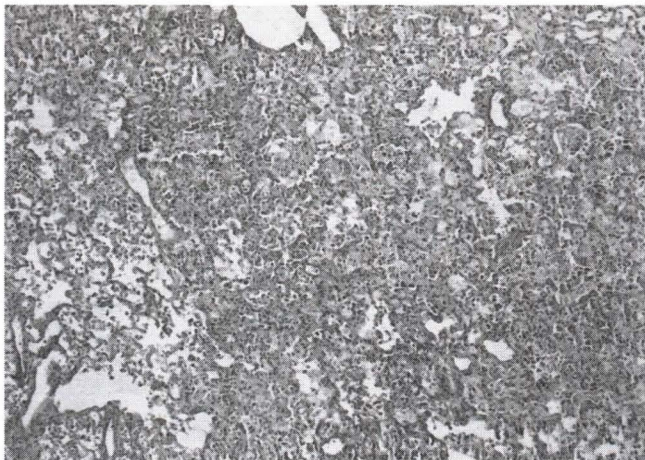
تروفوزوئیتها علاوه بر طی سیکل جنسی خود قادرند از طریق تقسیم دوتایی نیز تکثیر یابند. به نظر می رسد که در موارد ضعف شدید ایمنی در میزبان تقسیم دوتایی افزایش می یابد بنابراین در این میزبانان تروفوزوئیتها به تعداد بیشتر مشاهده می گردند (۲) هر چند که تروفوزوئیتها به ندرت در سیتولوژی و هیستوپاتولوژی مشاهده می شوند و تشخیص غالباً بر مبنای مشاهده اشکال کیستی ارگانسیم صورت می پذیرد. (۱، ۴) ولی تشخیص هنوز بر پایه سیتولوژی و هیستوپاتولوژی انجام می گیرد. چرا که آزمایشات سرولوژی هنوز قابل

اعتماد نیست و کشت این ارگانسیم نیز چندان ساده نیست (۱) رنگ آمیزی نقره GMS (Gomories methenamin silver) بطور گسترده جهت رنگ آمیزی کیست انگل استفاده می شود که کیست انگل قهوه ای تیره با پوسته ای کلاپس کرده مشاهده می شوند. رنگ آمیزی رایب و گمیسا نیز جهت رنگ آمیزی تروفوزوئیتها بکار برده می شوند. در رنگ آمیزی نقره چنانچه رنگ زمینه (کنتراست) از گمیسا استفاده شود شرایط مطلوب جهت مشاهده تمام مراحل انگل فراهم می آید (۲) ایمونوپراکسیداز و ایمونوفلورسنت نیز روش های اختصاصی و معتبر برای تأیید تشخیص می باشند (۳). در این مطالعه ابتدا بصورت تجربی سیستم ایمنی رت سرکوب شده سپس از ریه آنها مقطع تهیه کرده و علایم آسیب شناسی آنها مورد مطالعه قرار گرفته است.

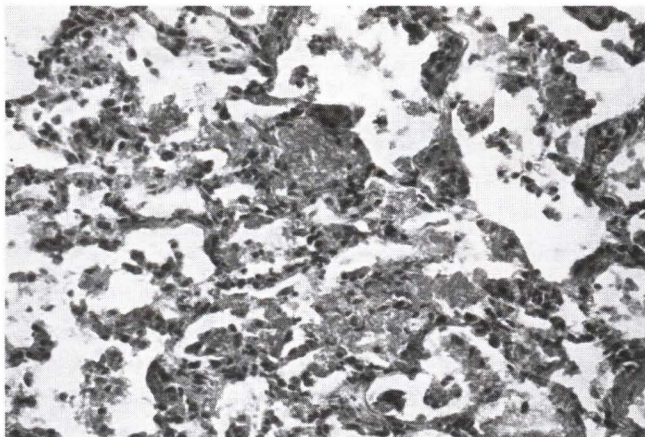
مواد و روش کار**نحوه آماده سازی رت ها**

ابتدا ۶ سر رت ماده نژاد Sprague-Dawley با وزن ۲۵۰-۲۲۰ گرم از موسسه رازی تهیه شد. غذای رت نیز بصورت استریل تهیه و بستر آنها هر روز با پوشال استریل تعویض می شد، قفس نیز هر بار بعد از تعویض بستر، با الکل و ساوین ضد عفونی و یکروز در میان قفس رت ها اتوکلاو و آب خوراکی رت ها هر روز با آب استریل تعویض می شد برای پیشگیری از آلودگی باکتریال و قارچی از ۱ میلی گرم در میلی لتر تتراسیکلن، ۱/۲۵ میلی گرم در میلی لیتر آمپی سیلین و ۱/۲ میلی گرم در میلی لیتر آموتریسین در آب خوراکی استفاده شد. برای تولید پنوموسیستیس کارینی در رت ها از روش سرکوب سیستم ایمنی به کمک داروی متیل پردنیزولون به مقدار ۴۰ میلی لیتر در کیلوگرم هفته ای یکبار به مدت ۸ هفته بصورت زیرجلدی استفاده شد.

همبند بین لوبولی و نیز ادم آلوئولی همراه با ترشحات ائوزینوفیلی در آلوئول ها مشاهده گردید (تصویر شماره ۱). پنومونی بینابینی و تهاجم سلولهای آماسی به فضای بینابینی در برخی نواحی منجر به آتلکتازی گردیده و تخریب دیواره آلوئولی باعث آمفیزم بصورت موضعی گردیده است. فضای داخلی آلوئولها اغلب مملو از پنوموسیت‌های کنده شده و نکروزه و ماکروفاژهای آلوئولی و پلاسماسل و سلول های آماسی تک هسته‌ای بوده و حضور اکسودای ائوزینوفیلی کف آلود نیز که همراه با سلولهای آماسی و اپیتلیالی کنده شده می‌باشند نیز در برخی آلوئول ها به چشم می‌خورد. اکسودای ائوزینوفیلی مملو از اشکال کیستی ارگانسیم که به صورت اجرام کروی که رنگ پذیری ضعیفی داشته‌اند و نمایی کف آلود به آن می‌دهند، می‌باشند (تصویر شماره ۲). در برخی از این آلوئولها، این اجرام زنجیر وار و پی در پی سطح اپیتلیوم پوششی آلوئول را پوشانده‌اند (تصویر شماره ۹). دیو سلول های تک هسته‌ای و چند هسته‌ای در فضای آلوئولی مشاهده می‌گردند (تصویر شماره ۴) که در سیتوپلاسم برخی از آنها اجرام بلعیده شده به وضوح قابل مشاهده است (تصویر شماره ۵).

تصویر شماره ۱: پنومونی بینابینی همراه با ادم و ترشح اکسودای فراوان، رنگ آمیزی H&E، بزرگنمایی ۱۰۰x

تصویر شماره ۲: حضور اکسودای کف آلود حاوی اشکال مختلف پنوموسیتیس، رنگ آمیزی H&E، بزرگنمایی ۴۰۰x

رت‌ها در طول ۸ هفته پس از تزریق دچار کاهش چشمگیر وزن، کم مویی، کمبود اشتها و گوشه‌گیر شده و کمتر به تحریکات فیزیکی واکنش نشان می‌دادند (۶).

نحوه تهیه نمونه

بعد از کشتن رت‌ها با CO_2 ، ریه‌ها در زیر هود لامینارفلو از حیوان جدا و در داخل یک پتری‌دیش با اضافه کردن PBS بوسیله یک پیپت استریل شستشو شد تا از خون‌های اضافی عاری شود. پس از اینکه قسمت‌های غضروفی و چربی و بافت همبند و نای با قیچی جدا می‌شد با یک پنس ریه از قسمت مرکز لب بلند شده و با قیچی حاشیه‌های ریه برش خورده و جدا می‌شد. محل برش بر روی یک گاز استریل به آرامی فشار داده تا خونها و مایعات اضافی جدا شوند. برای اطمینان از صحت آلودگی، یک گسترش فشاری (Impression smear) از نمونه بر روی لام تهیه شد. برای این کار قسمت برش داده شده ریه محکم بر روی لام فشار داده شد.

نحوه مطالعه هیستوپاتولوژی و گسترش های بافتی

سپس لام‌های حاوی گسترش فشاری بادو روش رنگ آمیزی گیمساجت بررسی مراحل تروفوزوئیت و کیست اجرام پنوموسیتیس و رنگ آمیزی گوموری متنامین نقره (GMS) جهت بررسی مراحل تروفوزوئیت و کیست اجرام پنوموسیتیس، رنگ آمیزی و مورد بررسی قرار گرفت. از بافت ریه نمونه هایی با ضخامت حداکثر ۰/۵ سانتی متر تهیه و در محلول ثبوتی فرمالین بافر ۱۰٪ تثبیت گردید. پس از ثبوت نمونه های اخذ شده، با استفاده از درجات صعودی الکل اتیلیک، گزلیل و پارافین مذاب (۵۶ درجه سانتیگراد) به ترتیب مراحل آگیری، شفاف سازی و آغستگی انجام گردیده و بافت جهت تهیه بلوک پارافینی و برش مقاطع با ضخامت ۵ میکرون آماده گردید. اسلایدهای حامل مقاطع بافتی پس از رنگ آمیزی مونته گردیده و مورد بررسی هیستوپاتولوژی قرار گرفتند. روش های رنگ آمیزی به کار گرفته شده در این بررسی شامل رنگ آمیزی مورد استفاده برای مطالعه عمومی بافت، روش هماتوکسیلین وائوزین (H&E)، رنگ آمیزی گیمسا و رنگ آمیزی گوموری متنامین نقره (GMS) جهت رنگ آمیزی افتراقی اشکال مختلف انگل استفاده گردید.

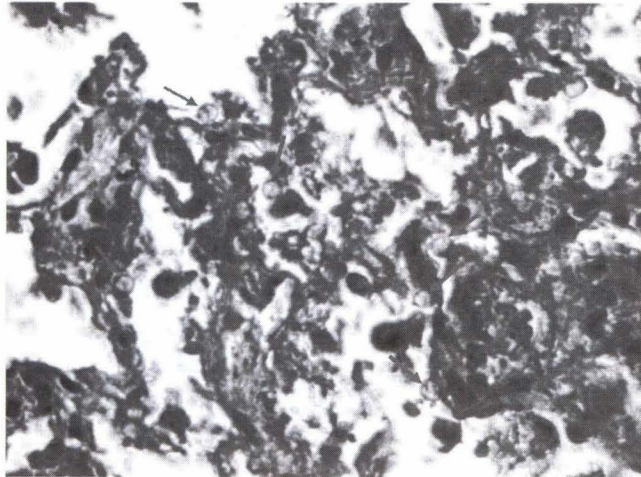
نتایج

چهره ماکروسکوپی مشاهده شده

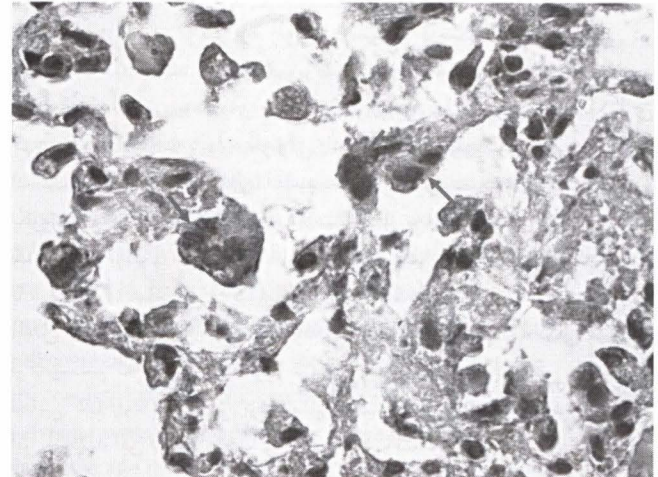
ریه پر خون و بطور موضعی دارای قوام سفت و کبدی بوده و در نواحی دیگر آمفیزم و آتلکتازی به چشم می‌خورد. در مقطع برش ریه نواحی متراکم رنگ پریده و بدون هوا مشاهده شد.

مشاهدات هیستوپاتولوژی

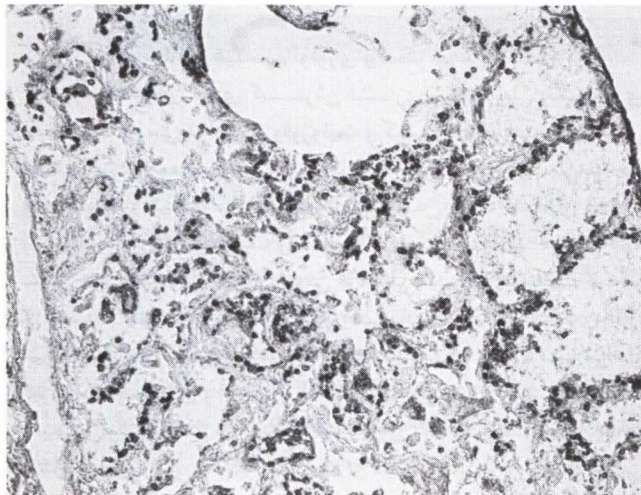
در بررسی هیستوپاتولوژی اسلاید های بافتی تهیه شده موارد زیر مشاهده گردید: گسترش فضای بینابینی و نفوذ سلول های آماسی با غالبیت سلولهای تک هسته‌ای بویژه پلاسماسل که بیانگر یک پنومونی بینابینی پلاسماسلی است. پر خونی و ادم بینابینی به ویژه در بافت

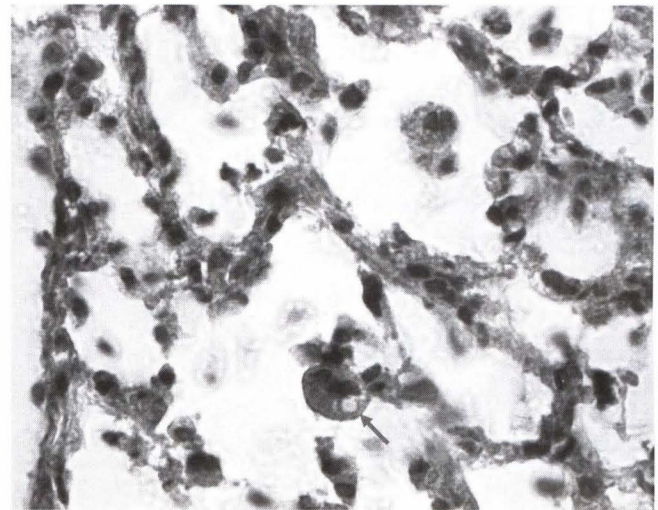
تصویر شماره ۷: اجسام داخل کیستی و تروفوزوئیت که در کیستها در فضای آلوتلی و چسبیده به سطوح پوششی آن مشاهده می گردند. رنگ آمیزی گیمسای بافتی، بزرگنمایی ۱۰۰۰x

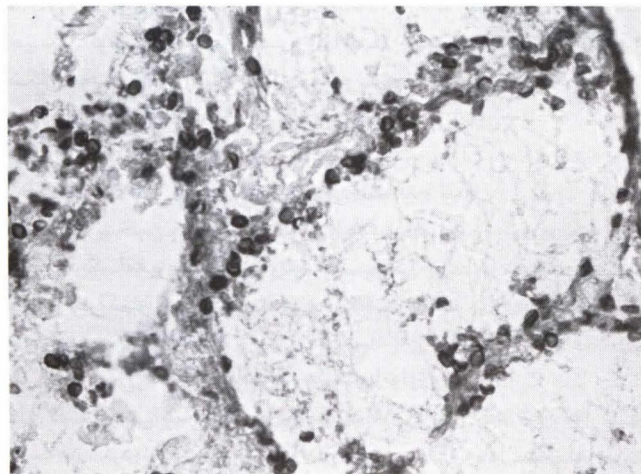
تصویر شماره ۳: حضور جاینت سلهای چند هسته ای (نوک پیکان ها) در فضای آلوتولی، رنگ آمیزی H&E، بزرگنمایی ۴۰۰x

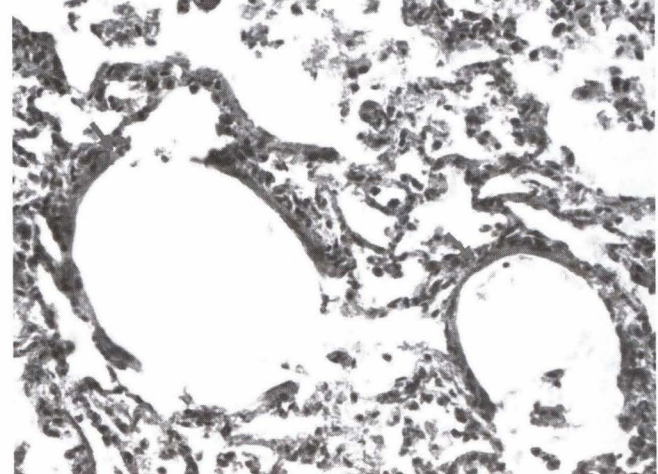
تصویر شماره ۸: اشکال کیستی پنوموسیستیس که در فضای بینابینی آلوتولها پراکنده اند و سطح کیسه های هوایی را پوشانده اند. رنگ آمیزی GMS، بزرگنمایی ۱۰۰x

تصویر شماره ۵: حضور دیو سلولی های چند هسته ای (نوک فلش) در فضای آلوتولی که اشکال کیستی پنوموسیستیس بلعیده شده در سیتوپلاسم آن نمایان می باشد، رنگ آمیزی H&E، بزرگنمایی ۱۰۰۰x

تصویر شماره ۹: اشکال کیستی پنوموسیستیس که سطح کیسه های هوایی را فراگرفته اند (نمای بزرگتر تصویر شماره ۸). رنگ آمیزی GMS، بزرگنمایی ۴۰۰x

تصویر شماره ۶: دو برونشیول که عاری از سلولهای پوششی گردیده اند، رنگ آمیزی H&E، بزرگنمایی ۴۰۰x

در بررسی میکروسکوپی گسترش‌ها با رنگ آمیزی با روش گیمسا نیز تروفوزوئیت‌ها و اجرام داخل کیستی به صورت نقاط یا اجسام میله‌ای تیره‌آبی تا بنفش رنگ که گاهی آرایش حلقوی داشته‌اند مشاهده گردیدند (تصویر شماره ۱۰).

در بررسی میکروسکوپی گسترش‌ها با رنگ آمیزی نقره (GMS) نیز پنوموسیستیس به صورت اجرام کروی یا بیضی و یا به صورت فنجان‌ی شکل (اشکال کروی چروک خورده) توخالی به رنگ قهوه‌ای تا سیاه رنگ به قطر ۸-۶ میکرون مشاهده شدند (تصویر شماره ۱۱).

بحث

در مطالعه پاتوژن پنوموسیستیس در ریه معمولاً انگل با مجاری هوایی پایینی دستگاه تنفس آدابته است، سورفکتانت ترشح شده از پنوموسیت‌های تیپ دوم حاوی لیپو پروتئین‌هایی می‌باشند که به شدت به سطح خارجی پنوموسیستیس اتصال یافته‌اند لذا آلوئول‌های ریوی موضعی مطلوب برای استقرار این ارگانیسم می‌باشد سپس محکم به پنوموسیت‌ها بویژه تیپ یک اتصال می‌یابند، بگونه‌ای که سطوح انگلی زوائد در هم رفته‌ای را ایجاد نموده که باعث کشش سطح سلول‌های اپی‌تلیالی می‌گردند. این امر باعث کشیده شدن غشاء سلول‌های اپی‌تلیالی در بین اتصالات انگل می‌شود به گونه‌ای که منجر به تشکیل زوائد قلاب مانند سلول میزبان در بین سیتوپلاسم سلول‌های انگلی می‌شود. و این آسیب به غشای سلول‌های اپی‌تلیالی سرانجام منجر به نکروز و کنده شدن آنها می‌گردد (۲).

در نمای ظاهری ریه مبتلا به پنوموسیستوزیس، ریه دارای قوام متراکم بوده که باعث بزرگ شدن آن شده به نحوی که حفره صدری را تقریباً پر می‌نماید. در مقطع برش ریه پارانشیم رنگ پریده، بدون هوا خشک و با قوام کبدی بدون درگیری پرده جنب مشاهده می‌شود. گاهی تغییرات آمفیژوماتوز دیده می‌شود (۲) ندول‌های ترمیم یافته با دیواره فیبروزه و مراکز نکروزه شامل اجرام پاتوژن می‌باشند (۲، ۴).

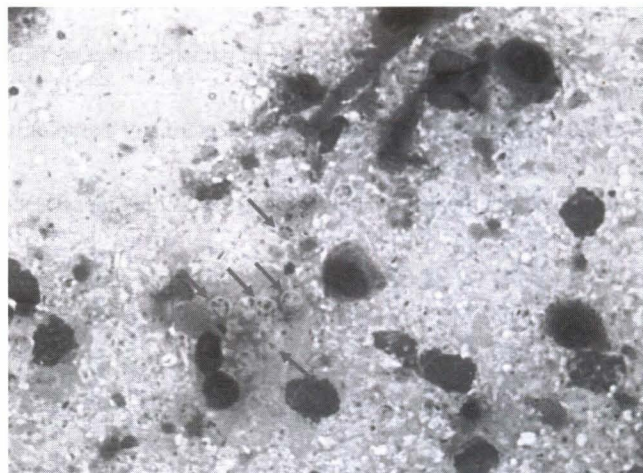
ارگانیسم در آلوئل‌ها در مجاورت و چسبیده به پنوموسیت‌های تیپ یک و دو قرار می‌گیرند که اغلب با واکنش التهابی اندکی همراه است. اما سلول‌های پنوموسیت تیپ دو ممکن است بزرگ شوند. تداوم عفونت پنوموسیستی با ۳ مرحله بافت‌شناسی مشخص می‌گردد: ابتدا تعداد اندکی کیست مشاهده می‌شود. سپس سلول‌های اپیتلیوم آلوئلی کنده شده (تخریب آلوئلی) و با افزایش تجمع ارگانیسم، نفوذ سلول‌های التهابی رخ می‌دهد. در نهایت: هیپرتروفی و هیپرپلازی سلول‌های پوششی آلوئلی همراه با تعداد فراوان ارگانیسم در اکسودای کف آلود داخل آلوئل مشاهده می‌شود، در این مرحله نیز نفوذ سلول‌های تک هسته‌ای ادامه می‌یابد (۲).

چهره میکروسکوپی پنومونی حاصل از این ارگانیسم شامل افزایش فضای بینابینی همراه با نفوذ سلول‌های آماسی با غالبیت پلاسماسل می‌باشد که باعث نامیده شدن این پنومونی به پنومونی بینابینی پلاسماسلی گردیده است. به علاوه آلوئل‌ها با اکسودای ائوزینوفیلی کف آلود (کست پروتئینی) پر شده‌اند که شامل تعداد بی شماری ارگانیسم در مراحل مختلف چرخه تکاملی خود می‌باشند این کست‌های پروتئینی آلوئلی (Proteinaceous alveolar casts) شامل اشکال

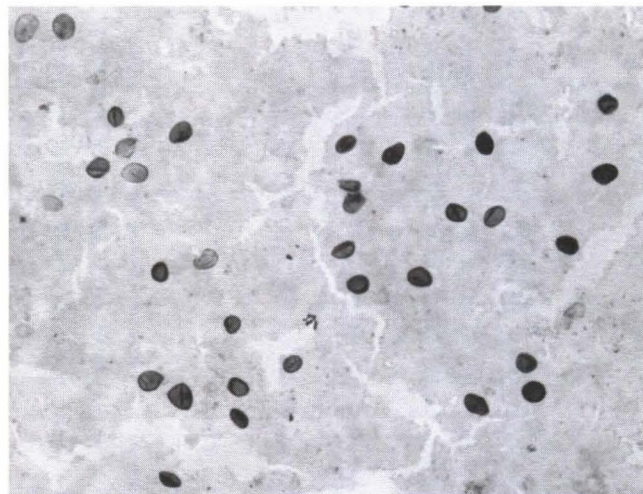
مجاری هوایی و برونشیول‌ها نیز عاری از سلول‌های پوششی گشته و بقایای سلول‌های نکروزه در آنها به چشم می‌خورد (تصویر شماره ۶). در اسلایدهای رنگ شده با روش H&E کیست‌های پنوموسیستیس به صورت خوشه‌هایی غوطه‌ور در اکسودای کف آلود داخل آلوئل‌ها و یا به صورت یک ردیف منظم سطح اپیتلیوم پوششی آلوئل‌ها را فرا گرفته‌اند (تصویر شماره ۲).

در رنگ آمیزی نقره (GMS) این کیست‌ها با دیواره مشخص قهوه‌ای رنگ با اندازه‌های حدود ۸-۶ میکرون به وفور در آلوئول‌ها مشاهده گردیدند (تصاویر شماره ۸ و ۹).

در رنگ آمیزی گیمسای بافتی، کیست‌ها رنگ پذیری چندانی نداشته و به صورت اجرام کروی با رنگ پذیری ضعیف که حاوی اجسام داخل کیستی و تروفوزوئیت می‌باشند در آلوئل‌ها و نیز کست‌های پروتئینی آلوئولی مشاهده شدند (تصویر شماره ۷).

تصویر شماره ۱۰: تروفوزوئیت‌ها و اجسام داخل کیستی (نوک پیکان) در گسترش فشاری تهیه شده از بافت ریه. رنگ آمیزی گیمسای، بزرگنمایی ۱۰۰۰X

تصویر شماره ۱۱: کیست‌های بیضوی و چین خورده پنوموسیستیس در گسترش فشاری تهیه شده از بافت ریه رنگ آمیزی GMS، بزرگنمایی ۱۰۰۰X

به چشم نخورده و مشاهدات صرفاً حکایت از پنومونی حاد بینابینی در فاز اکسوداتیو که همراه با ادم و ترشحات اکسودایی فراوان می باشد، می نماید. ضایعات مشاهده شده بسیار شبیه موارد بروز بیماری در شرایط طبیعی که اغلب همراه با اختلالات ایمنی می باشند (ضعف سیستم ایمنی، نقص ایمنی، پیوند عضو، HIV و ...) بوده و عدم بروز واکنش های سلولی و آماس گرانولوماتوز می تواند به علت سرکوب شدید ایمنی و بروز فرم حاد بیماری باشد.

منابع مورد استفاده

۱- مروتی، حسن و محمود زاده عباس ۱۳۸۴: تکثیر پنوموسیستیس کارینی بر روی سلولهای محیط کشت، مجله پزشکی کوثر دوره ۱۰، شماره ۴، صفحات ۲۶۳-۲۷۰.

- 1- Gray W. , McKee G.T, Diagnostic cytopathology - Second edition 2003; 41-43, 555-556
- 2- Gutierrez Y., Diagnostic pathology of parasitic infection with clinical correlation. 1990. 156-167.
- 3- Jones T.C., Hunt R.D., King N.W, Veterinany pathology, Sixth edition, 1996, 581-582.
- 4- Ramzy L., Clinical cytopathology and aspiration biopsy. Second edition, 2001. 176-177
- 5- Stringer JR, Beard CB, Miller RF, Wakefileld AE., A new name (*Pneumocystis jiroveci*) for pneumocystis from human. Emerg infect Dis 2002, 8:891-896.

مختلف ارگانسیم می باشند. در آلوئل ها، سلول های اپی تلیالی کنده شده و نیز هیستوسیت های آلوئلی و نیز دیوسلول نیز مشاهده می گردند. (۲، ۳) چهره آماس بینابینی احتمالاً به علت عدم کفایت فعالیت فاگوسیتی سلول های فاگوسیتیک بروز می نماید. در میزبان هایی که دچار سندرم کمبود ایمنی می شوند هیستوسیت ها به هم ملحق شده و دیوسلول هائی را ایجاد می کنند که یا به صورت منفرد در آلوئل ها و یا همراه با گرانولوم ها دیده می شوند (۲) در برخی از موارد بویژه موارد انسانی ترشحات آلوئلی وجود نداشته و به جای آن آماس گرانولوماتوزی همراه با آسیب پراکنده آلوئلی (DAD) Diffuse alveolar damage بروز می نماید. که این گرانولوم ها یا واجد مراکز نکروزی و یا فاقد آن می باشند (۲، ۴).

در بررسی حاضر با توجه به آنکه رت ها تحت تاثیر داروهای سرکوبگر ایمنی قرار داشتند و سیستم ایمنی تا آن حد تضعیف گردید که امکان فعالیت عفونی برای این عامل فرصت طلب فراهم گردد، لذا سیستم ایمنی از کفایت لازم برخوردار نبوده و همانگونه که در نتایج مشاهده شده ذکر گردید، یافته های هیستوپاتولوژی مؤید واکنش های تخریبی آلوئل ها و تخریب و کنده شدن اپیتلیوم پوششی بوده و آسیب ریوی به صورت یک پنومونی پلاسما سلی خودنمایی نموده بود و فعالیت سلول های آماسی در حد نفوذ خفیف سلول های آماسی با غالبیت تک هسته ای به ویژه ماکروفاژ و تشکیل دیوسلولی های آلوئلی، خودنمایی می نمود.

سرکوب سیستم ایمنی زمینه مستعدی برای فعالیت شدید پنوموسیستیس و در نتیجه نکروز پنوموسیست ها و اپیتلیوم پوشاننده مجاری فراهم نموده بود. در این بررسی اثری از آماس گرانولوماتوز
